

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Virtus & voluptas occurruunt homini in bivio.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

M. Perpenna Dux belli Romanus, ut significaret felicissimum orbis imperium esse in pace & abundantia rerum, Cornu-copiæ, & caduceum, globo terræ appinxit. Huc alterum pertinet cornu-copiæ, seu Amalthea, sive haec capra fuerit, sive Nympha Melissi filia, quæ lac caprinum Jovi infanti, & in Creta, propter parentis Saturni tyrannidem occultato, præbuisse dicitur. Capra inter sidera relata est; ejus cornu in officii præmium nutrici datum, cum adjecto, ut quidquid optaret, id illi ex eo copiæ cornu largiter suppullularet, & enasceretur.

Unde disces grati virtutem animi.

SYMBOLVM L.

Bivium Herculis.

Ex Prodico Philos. Xenophonte 2. Quintil. lib. 9. c. 2. Cic. 1. Offic.

Ethicè.

I. Virtus & voluptas occurunt homini in bivio. 2. Herculis imitator Scipio. 3. Littera Pythagoræ. 4. Ejusdem explicatio. 5. Bivium Litterarum. 6. Adolescentiæ lubrica via. Invitamentum voluptatis. 7. Attende, quam ingrediaris viam à primis annis.

ANequam referamus ea, quæ Hercules dedit Iacertorum robore, fortitudinis specimina, enarranda mentis est excellentia, quæ in ipso etiamnum adolescenti eluxit, dum in *Bivio Voluptatis* & virtutis positus, egregiam de se ipso victoriæ obtinuit, ac repudiatis vitæ mollieris illecebris, virtutem ad ardua vocantem generoso voluptatis contemptu securus est. Describit hanc luctam *Prodicus Sophista* Cous, qui Herculem jam puberem, virilésque gerentem animos dupli in via statuit; & utriusque huic (a) *Virtutem*, *Voluptatemque* tanquam duces præficit: quarum altera arrogans procaxque; altera serio vultu, modesto incessu, virili voce, aspectu mansueto, liberali ingenio, corpore munda, oculis verecunda, gestu modesta inducitur: Illa, scilicet *Voluptas*, lasciva, fucata, cultu molli, impudenti obtutu, incomposito gradu, fracto sermone, invitat ad prata, ubi vernantes rident

M m 2 flores.

(a) *Virtus & voluptas in bivio se Herculi objiciunt, ille virtutem sequitur.*

flores, placide labuntur amnes, suaviter canunt volucres, leniter spirant auræ, arbores frondibus & fructibus luxuriant, verbo, merus paradisus oculis objicitur. Altera, nempe *Virtus*, alia omnia ostendebat, scilicet spinas & vepres calcandos, clivos scandendos, calles difficiles, non citra sudorem & pulverem obvundos, salebras transmittendas, prærupta superanda, saxis non tantum inambulandum, sed etiam indormiendum. Quid consilii hic fuit Herculi? rejectis maleficiæ voluptatis blanditiis, virtuti se comitem offert; hac duce & auspice per aspera & inamœna gradum infert; eoque pervenit denique, ut *Honor ei, Gloriæque* occurrens lauris & palmis prælatis, futurum Orbis victorem salutarent.

II. (b) Hoc ipsum eleganter *Silius* lib. 15. expressit, qui Scipionem Æmilianum, Africanum minorem, sub arbore lauro confidentem, ac belli cogitationibus districtum fingit, cui se voluptas & virtus offendunt; & illa quidem difficultates atque incommoda virtutis ei ante oculos ponit, ut juvenem ab ejus studio & amore absterreat, atque ad se amplectendam provocet. Contrà virtus voluptatem, ut juvenum perniciem reprehendit, multisque rationibus cogitabundum, ad sui cultum pertrahere contendit. Illa ait:

----- moneo, certare periclis
Desine, & armisonæ caput objectare procellæ.
Ni fugis hos ritus, virtus te sœva jubebit
Per medias volitare acies, mediisque per ignes
Hæc patrem, patruūmque tuos, hæc prodiga Paulum,
Hæc Decios, Stygias Erebi detrusit ad undas,
Dum cineri titulum memorandaque nōmina bustis
Prætendit, nec sensuæ quid gesserit umbræ.
At si me, comitère puer, non limite duro
Jam tibi decurret concessi temporis ætas;
Haud unquam trepidos dirumpens buccina somnos:
Non glaciem Arctoam, non experiere furentis
Ardorem cancri, nec mensas sœpe cruento,
Gramine compositas: aberit sitis aspera, & haustus
Sub galea pulvis, partique timore labores:
Sed current, albûsque dies, horæque serenæ,
Et molli dabitur victu sperare senectam:
Huc adverte aures. Currit mortalibus ævum,
Nec nasci bis posse datur: fugit hora, rapitque

(b) *Herculem imitatus est Scipio Æmilianus.*

Tarta-